

என்ன சூந்திரமாக ஏமாற்றி, ரோமத்துளை
பிடுங்கிக் கொண்டு ஓடுகிறாயா? வென்று,
கொம்பன், கொய்த்துடன்.

பாட்டு

"எட்டையே என்சாம் காண்டுதுயார்
யொல்லாது என்சாம் கொம்பனது
சாமுகனை கொம்பன் துரத்துதுயார்
ஆங்காரம் என்சாம் உள்ளான்!"

பன்றி துரத்திய போவதற்குள், சாமுகன் வேக
மாக, சாம், சூங்கி யிருந்து அடக்கிட்டு, யோய்
சேர்ந்து விட்டான்.

பன்றி சாமுகனை பிடிக்க முடியாமல் நின்று
கொண்டு, 'என்ன, சாமர்த்தியம்! யறையன்,
வந்து, நம்மீடம் சூந்திரமாக ரோமத்துளை
பிடுங்கிக் கொண்டு, யோய் விட்டான்! என்று,
கொம்பன், மனந் குளர்ந்து, 'சரி, திடுக்கடும்!
பார்க்க லாமென்று கூடும்பி, மறு படியும்
புதூரில் யோய் படுக்துக் கொண்டது.

சாமுகன் கட்டாரம் போனதும், பெரிய
ண்ண சாமி யை க்கண்டு. நமஸ்க்காரம்
ரிசய்து, 'நாஜாவே! தன்ன நாஜாவுக்
கி, உடம்ம வியா யிடுக்கிற்று' என்று.

வெ.சாமி! சாம்புகர்/கின்னும், காட்சுசல் பிசிக மாக திடுக்
 கிழ்து! என்ரு, சாம்புகளும், வெரியண்ண சாமியும்
 யெசிக் கொண்டிருக்கும் யோது, சாம்புகள்
 சித்தும், கின்னண்ண சாமிக்கு டேகட்டு,
 கூடாருத்தினது விட்டு, வெளியில் வந்தது.
 'பிடு, சாம்புகர்/யன்றி திடுக்கிதது,
 யோய விட்டது! யார்துதுயா?'

~~சாம்புகள்~~ சாமி/யன்றி, திடுக்குதான் திடுக்கிதது!
 ஓடு, விடையாளம் கொண்டு வந்திருக்க
 தி யேன், யாடுங்கள்!

ச.சாமி! என்ன, விடையாளம் கொண்டு வந்ததுய்,
 காட்டு, யார்க்கலாம்? என்னதும், சாம்புகள்
 யன்றியின் ஓன்பது வேமத்தினதும் கூடாருத்
 தின், துன், யோட்டு, சாமி/திதுதான், யன்றி
 யின் வேம! மென்று, நெடுய்யப் பெய்யை
 விடுத்து உரைத்து, வேமத்தில் நெடுய்யை
 வைத்துதான். வேமத்தில், நெடுய்ய பிடித்
 து வரியும் யோது, காட்சல் வாசமயத்துது.
 சிந்து வாசம் யட்டவுடன், கின்னண்ண சாமி
 க்கு, சிவ்சன வேமம், யடுசாய் யுந்தது)
~~சாமி~~ 'பிடு, சாம்புகர்/யன்றி, சிந்து திடத்தில்
 திடுக்கிதது!'

சாம்புகள்! நானூ வே! வேமியின், நெடுய்யில்,

கிணற்று ஆளம் குழி தோண்டி படுக்கிடுந்துது; பன்றி
நன்றாக தூங்கிக் கொண்டிடுந்துது; நான், துந்திர
மாக ஒன்பது ரோமத்துளைது பிடுங்கி, தூங்குகுக்
கு, சிபையாளம் காட்ட கொண்டு வந்தேன்.

சி.சாமி! சிபை, சாம்புகா/ பன்றியின் ரோமமே, கிவ்வளவு
பெரியதூக, திடுக்கும் யோது! பன்றி எவ்வளவு
பெரியதூக, திடுக்க வேண்டும்!

சாம்புகா. பாட்டு

"பன்றியின்னது அது பன்றியல்லோ
பதி குடிக்க நாஜாவே வந்தி பன்றி.
கொம்ப ரெனன்றால் அது கொம்பனல்லோ
நாஜாவே கைத்து வளய் வந்தி கொம்பன்."

நாஜாவே/ மாத்தூரான கைத்து வன் யோல், அது,
மறு மாத்தூராய், வந்திடுக்கிறது சாமி!
அதுபது அடி, உயரம், எடுபது நீளமிடுக்கிற
து! கொம்ப பராக்கிரமம் உள்ளதூக திடுக்
கிறது! நாஜாவே/ அதுபன்றியல்ல, நம் மடுக்கு
ராமனாக வந்திடுக்கிறது.

சி.சாமி! சாம்புகா/ எனக்கு, திப்போது, கத்தி தூக்கக்
கை - பலதில்ல, அதுநால், நாம் இடுக்குப்போய்,
காசு சல் சுகமான பிறுடு, ~~சுண்டி~~ மறுபடி, வந்துதூரான்
பன்றியைக் கொல்ல வேண்டும், புறப்படு, இடுக்கு
ப்போதலாம்.

சாம்புகா! நாஜாவே/ தூங்குள், இங்கு கைபாருக்கில்

திருந்து கொள்ளுங்கள், நான் ஐந்து கோடி
படைகளையும் கூட்டிப்போய், பன்னியை கொண்டு
போட்டு வருகிறேன், நாஜாவே! தின்று பன்னியைக்
கொல்லாவிட்டால், தின்று திரவியும் நாட்டுக்கு
வருவென்பது, துங்களுக்குத் தெரியாதா?

ச.சாமி! சாமுதா/நான், வந்துள்ளும் பரவாயில்லை, நீ, ஒரு
வன், குடிபடைகளை கூட்டிப்போய், பன்னி சிவ
வளவு பெரிய, மிருகம்! சிறி, குடிபடைகள் மேல்
பாய்ந்து விட்டால், குடிபடைகளின் கை என்
ன, சூவது? நீ, பல முள்ளவன், சிப்படியும்
சுப்பித்து வந்து விடுவாய்; குடிபடைகள், துப்பி
கீழ், வர, குடியுமா? குடிபடைகளை திழந்து
விட்டு, நாம், நாட்டுக்குக் கூடும் பி யோக குடி
யாது! நாணும், உயிரை திங்கு மாய்த்துக்
கொள்வோன்.

சாமுதா! நாஜாவே! திந்துப்பன்னி குத்துக்குல் படுக்கிடு
க்கிழ்து, நம்படைகளையும், ஜயாயிரம் நாட்களை
யும் குதையை சுற்றிலும் நிறுத்தி, பன்னி மேலே
வருவதற்கில்லாமல், குத்துக்குள் சிப்படியே
சூடித்துக் கொண்டு விடுகிறேன்! சூடங்கள்,
கவியப்படைகளும் நாஜாவே! என்னை யோக,
விடை கொடுங்கள்.

ச.சா.ம. / சாம்புகர் / சரி, குடி படை களை கூட்டிப் போய்,
 பன்றியைக் கொண்டு, திங்கு எடுத்துக் கொண்டு,
 வா / குடி படைகளுக்கு எந்து விசுமான ஓசுக்கு
 ம், ஏற்படக்கூடாது, ஜாக்கிரதை யாக கூட்டி
 வர வேண்டும்!

சாம்புகன். 'சரி, நல்லது சாமி! என்று, சாமியிடம் விடை
 பெற்று ஜந்து கோடி படைகளையும், ஜயாபிரம்
 நாய்களையும் கூட்டிக் கொண்டு, பன்றி மேல்
 சண்டைக்கு முடிபட்டான்.

பாட்டு
 //
 ஜெட்டம் பெரு நடை யா பெரு நடை யா சிங்கு
 ஆடு விரை வாய் போராடுன சாம்புகனும்.
 சாம்புகனும் குன்றக்க குன்றக்கோ
 படைகளும் பின் துடர் நீதூர் பின் துடர் நீதூர்."

சாம்புகன் படைகளைக் கூட்டிப் போய், பன்றி
 திருந்து திடக்கூல், பின்ன மரக்குடியில் படைகளை
 நிடுத்தி, சத்தும், செவ்வாமல் திருங்கள் / நான்
 போய், பன்றி தூங்கி கிழிதூ, வித்திக்குருக்கிரதூ
 என்று, யார்க்குது விட்டு வடுகமென் என்று,
 260
 261
 ரிசால்லி விட்டு (சாம்புகன் துக்குள்
 எட்டி யார்க்கும் போது, பன்றி நன்று க
 தூங்கிக் கொண்டு நுந்துது. சாம்புகன்,
 திதுதூன் சமய மென்று, படைகளிடம்

வந்தது, எல்லா படைகளையும் கூட்டிய போய்
 பன்றி, படுக்கூடுந் து குழியை சூழ்நிலை நிரூபி
 விட்டு, வலது புறம் நின்ற, நாட்களை அவித்தி
 து, விடச் சொன்னான்.

படைகள் உடனே வலது புறம் நின்ற நாட்களை,
 அவித்தி விட்டார்கள். நாட்கள், குதூக்டுள்
 பாய்ந்து, பன்றியின் கோமக்தைப் பிடித்து
 கோபத்துடன் அடித்துது. அப்போது, பன்றி
 க்கு, நாட்கள் கடிப்பது, அறும்பு கடிப்பது
 போல் தெரிந்து,

பாட்டு,

பன்றி.

காரணன் தேசத்திலே அங்கு தேசத்திலே
 கடவுடும் புரொம்பவென்று அன் ரொம்ப வென்று
 சூரனன் தேசத்திலே அங்கு தேசத்திலே
 சூலென்று ம்பு ரொம்பவென்று அன் ரொம்ப வென்று

பன்றி காரணன் தேசத்தில் அறும்பு அகிக
 மென்று, தெரிந்து சூரனன் புரண்டு படுத்துது.
 அப்போது, நாட்கள், பன்றியின் அடியில் சூக்கி,
 கய்கய் வென்று. சூக்கிமீட்டு, எல்லா நாட்களும்
 அழிந்து விட்டது. அனைத்து சாம்கள் பார்த்து,
 விட்டு, தென்புறம் திருந்து நாட்களையும், விடுந்
 தள் என்னான். படைகள், உடனே தென்புறம்
 திருந்து நாட்களையும் அவித்தி விட்
 டார்கள். நாட்கள் குதூக்டுள் பாய்ந்து,

பன்னியின் றோமத்துனை பிடித்து, அக்திர
 த்துடன் கிடித்துது. அப்போது, பன்னி

பாட்டு,

||

காரணன் தேசத்திலே சிங்கு தேசத்திலே
 கட்டெறும்பு மெத்தெவன்று மெத்தெவன்று
 சூரணன் தேசத்திலே தேசத்திலே
 சிவ்வெறும்பு மெத்தெவன்று மெத்தெவன்று"

வடக்கு குகமாக படுத்திடுந்து பன்னி, மறுபடியும்
 ரெறும்பு கடிக்கிறது ரென்று, தெற்கு குகமாக
 சூழ்மையி படுத்திது. அப்போது, நாட்கள்,
 பன்னியின் அடிவயிற்றில் அகப்பட்டு திறந்
 து விட்டது. அப்படி, ஐயாபிரம் நாட்க
 ளும் திறந்துபின், சாம்புகன், குடிபடைகளை
 றோக்கி 'சாம்பு/நாட்கள், ரெல்லாம் திறந்து விட்
 டது, தின், நாட்க் குக்கக் கூடாது, மறுபு
 படுங்கள், ஆடி விடலா'மென்று, சாம்புகன்
 குடிபடைகளிடம் ரிசாண்ணைது, பன்னி காலை
 கோட்டு

அடி, பறையா/ ரெண்ணுடைய றோமத்துனை
 பிடுங்கிப் போனது மல்லா மல், அப்போது,
 ரெண்ண ரிகால்வதுக்கு படைகளை கூட்டி வந்து
 விட்டாயா? ரென்று; பன்னி கோயத்துடன்
 குடியை விட்டு மேலை வடும் போது,

சாம்புகன் பயந்து, கடை ரத்தினகுடோக்கி.

பாட்டு

"விடையே விண்ணத்தூர் காண்டு வினை
எட்டனய் வின்காங்கி தூரவதி
தூண்டி தூண்டிக் குக்கு வினை
சுமர்த்துள்ள வின்காங்கி சாம்புகனும்!"

சாம்புகன், குடியடைகின்றும் கவனி யாமல்,
வேகமாக சென்று, சாங்கின் கடை ரம்
போய் விடும் மிப்பார்த்தூர்.

ரிகாம்பன், குடியடைகள் ஆடு வளையார்
தூந்து, யடைகிள விடக்கடை ர விதன்று, வேக
மாக சென்று யாய்ந்து, குடியடை கிள
குறுக்காய்,) 26/

பாட்டு

"சீய விண்ணத்தூர் நாகன் போலே
சீயவே வின்காங்கி அக்குது யார்.
தூந்து தூர் வின்காங்கி தூட்டுதும்
காலாலே ரிகாம்பன் தீக்குது யார்.
அந்து கோடி வின்காங்கி யடை கிளையும்
அயங்கு சூ விண்ணத்தூர் தெய்து யார்!"

ரிகாம்பன், அந்து கோடி யடை கிளையும் ரிகான்று,
கிழமேந்தில் நடந்து, நிராக களத்தூ விட்டு,
சிவ்வளவு யடைகள் வந்துகூக்கும் போது,
காராளன், வந்துகூப்பான் வின்று நினைத்து,

சுரி, வரட்டும் பார்க்கலா மென்று, மலுபடியும்
 சூழ்க்குள் சென்று, படுக்குக் கொண்டது,
 ரிகாம்பன்.

கூடாநக்சில், சின்னண்ணசாமி, சாம்புகன் யன்றி
 மேல் சண்டைக்கு, சூழபடைகளை கூட்டியபோன
 சூழநூற்று, கவலையுடன் உட்கார்நூற்றுநூறார்.

அப்போது, சாம்புகன் சூழியாக சூழ வந்
 சூழகுக்கண்டு-

~~சாம்புகன்~~ அடே, படியா! நீ, சூழவன் மட்டும் வேகமாக
 சூழ வடுக்கிண்டே? சூழபடைகள், எங்கடா?

சாம்புகன்! நாஜாவே! அந்தூப்பன்றி! ஐந்தூ, கோடிபடை
 களையும், ஐயாபிரம் நாங்குளையும், ரிகாண்டு
 விட்டதுங்கோ, நாஜாவே! என்னு, அடே
 சூழன்.

ச.சாமி! அடே, படியா! அந்தூமாசூரி, செய்து விட்டாயே?
 என்னு.

பாட்டு
 " சாமி அடே ~~சூழ~~ சூழவே தின் அடே ~~சூழ~~ சூழவே.

சுரிநம என்சாமி வரடு நாடு தின் வரடு நாடு
 சாங்குளையும் மேல் ரெல்லாம் அங்கு சூழவெல்லாம்
 சூடுபோல் வரடு நாடு தின் வரடு நாடு.

புதுகளையும் என்சாமி மேல் ரெல்லாம்
 அங்கு மேல் ரெல்லாம்.
 அங்கு அடே ~~சூழ~~ சூழவே தின் அடே ~~சூழ~~ சூழவே!!

~~சீதா~~ சீதே, பழையா/சுண்டாளா//நான், தொன்னதைக்
 கேட்காமல், அவ்வளவு குடியடைகின்றமும்
 கூட்டியபோய் யன்றிக்கு திறை கொடுத்
 து விட்டாயே, பாவி! நாம் செத்து விட
 டாமல், கவலையில்ல; தினி, திங்கு உயிரை
 க் கொண்டு, நாம் உருக்குப் போனால்,
 அவரவர் மனைவி, தூய்மார்கள் வந்து
 கேட்டால், நான், என்ன சொல்வேன்?
 நான், தினி, திங்கு, வீரமலைக்காட்டில்
 திறந்து விடுவது தான், நல்லது! என்று.
 சாமி, ஆராதீதுயரப்பட்டார். பிறகு-

'பாலமலைச் சோழியா/யரமகடு தன்னாக!
 ஏதாய்ப்படுகே! எம் பெருமான் மாயவனே!
 என்று, மாயவரை நீனைத்து சிடுதார்.

சாமி சிடுவதை, பாலக்கடலிலிருந்து மாய
 வர் யார்த்து, 'சீதா/சுண்டாளப் பழையன்,
 ஐந்து கோடியடைகின்றமும் கூட்டியபோய்,
 கொண்டு விட்டான்; என்று, சன்னண்ண சாமி
 துயரப்படுகிறார், நாம் போய் யார்க்க வேண்
 டு' என்று, தருவாகனமேய் புறப்பட்டார்.

பாடல்
 163 "பாலக்கடல் என்சாமி விட்டுமல்லோ
 மையமா என்சாமி வடுகிறாரா.
 வீரமலை என்சாமி குடியல்லோ
 வேகமாய் என்சாமி வடுகிறாரா."

மாயவர், வீரமல அருகில் வந்து கிறங்கி,
 பரதேசி யோவ் வடிவத்தை மாற்றி, பஞ்சாங்கம்
 கையில், எடுத்துக் கொண்டு, 'சம்போ/மகா,
 தேவா/என்று, கூடாநக்தை நோக்கிய
 புறம்பயட்டார். பரதேசி, சீர்து தூநக்தில்
 வடம்போது, சம்போ/மகா, தேவா!
 என்று சூக்தம், சின்னண்ணசாமி காசில்
 கேட்டு, 'அடி, பறையா/யாரோ, பரதேசி
 யோவ் சூக்தமிட்டுக் கொண்டு வருகிறார்,
 நீ, யோவ் யார்க்கு, அவரை, உடனடி கிங்கு
 கூட்டிக் கொண்டு, வா/என்றார்.

சாமியன். 'சாமி, நல்லது/ என்று புறம்பட்டு, பரதேசியிடம்
 சென்று. 'சாமி/எங்க, நாலா/உங்களையு கூட்டி
 வரச் சொன்னார்கள்' என்று.

மாயவர். 'அப்பா/உங்க, நாலா/எங்கு, கிடுக்கி^{டு}கிறார்?'

சாமியன். 'சாமி/அதே தூ, தெரியும்/ வெள்ளிக் கூடாநக்தில்
 கிடுக்கி^{டு}கிறார், வாடுங்கள். 'என்று, சொன்னதும்.

மாயவர் சாமியனைப் புறம்பட்டு, கூடாநக்து
 சூழ்ந்து சென்று, சாமி, கிருவரையும் யார்க்கு
 து'என்று, எழுந்து அதைத் தூ வரச் சொன்
 னீர்கள்? என்று, அமர்ந்தார், மாயவர்.

சின்னண்ண சாமியும், தெரியண்ண சாமியும்
 எழுந்து, பரதேசியை நமஸ்காரம் செய்
 தார்கள்.

மாயவர். 'அப்பா/மங்களம், உண்டாகட்டும்!'

சு.சாமி! சாமி/தூங்களுக்கு ஏதாவது, சோஷலம், வைத்தியம்
 தெரியுமா?

மாணவன்! அப்பா/எனக்கு, அ தெல்லாம் ஆன்று தெரியாது!

சு.சாமி! சாமி! அப்படிச் சொல்லாதிர்கள்! தூங்களைப்
 பார்த்தால், எல்லாம் தெரிந்து, என்னியோல்
 தெரிகிறது! நாங்கள், வீரமலைக்கு பன்றிமேல்
 சண்டைக்கு வந்தது அதல், எனக்கு, கத்தி தூக்க
 கால் பலமில்லாமல் போய் விட்டது, வந்தது
 தூவ், எனக்கு காஞ்சல் அக்கமாத கிடுக்
 கிறது; மேலும், சண்டாளன், பறையன்! நான் என்
 ன சொல்லியும் கேட்காமல், ஐந்து கோடி
 துடி படைகளையும் கூட்டிய போய், பன்றிக்கு
 திண்டுயாக்கி விட்டான்! திடுதல்லாம், என்ன
 திரகமோ, சோஷலம் பார்த்துச் சொல்லுங்
 கள், சுவாமி! என்ருர்.

மாணவன் உடனே அதிர்ஷ்ட வர்க்க வட்டை
 யெடுத்துக் கையில் பிடித்து, தூங்கச் சரட்டை
 சன்னண்ண சாமியின் கையில் கொடுத்துார். சன்ன
 ண்ண சாமி, தூங்க சரட்டை வாங்கி ஆன்று
 சிறு அதிர்ஷ்ட வர்க்க வட்டில் போட்டார்.
 பிறகு மாணவன் தூங்கச் சரட்டை வாங்கிக் கொண்டு,
 வட்டை விரித்துப் பார்த்து. சோஷலம் சொல்ல
 வீரம் பித்துார்.

~~மணம்~~ அப்பா! வீட்டில் உள்ள பிரகாரம், விசுவாசிகளின்
 கேடுங்கள்! அப்பா! உங்களுக்கு, காளி
 கொடுத்து சாயம் கட்டி வந்து நின்றது,
 சீனி விட்ட சாயம், சின்னில் வந்து நின்ற விட்டது;
 அப்பா! நீங்கள் வேட்டைக்கு புறப்பட்ட வரும்
 போது, உன் அரண்மனையில் திருக்கும்
 பொன்னுச்சியை கட்டி கொண்டு வராமல்
 வந்து விட்டீர்கள், உனதுயார் வந்ததுக்கு
 போய் விட்டு, பொன்னுச்சியின் தூய்மைக்கு வரம்
 வாங்கி வந்தீர்கள். அந்த கொம்பினக்
 கொல் வதற்குக் காதலே, பொன்னுச்சி
 அருந்திடுகின்றாள்; அப்படியிருக்கும்
 போது, ^{26/264} பொன்னுச்சியை விட்டு விட்டு
 வரலாமா? நீங்கள், தினமும், கோடி, கோடி
 யாக படைகளை கட்டி வந்தாலும், கொம்பின
 பொன்னுச்சி வராமல் கொல்ல முடியாது!
 நீங்கள், அங்கு வந்து அருகு, பொன்னுச்சிக்கு
 கோயம் வந்து, செல்லாதீரா கோவிலில்
 போய் சாயம் கொடுத்து விட்டாள்! அந்த
 சாயம் தூள் அப்போது உனக்கு காதலில்
 வந்து விட்டது; ஐந்து கோடி படைகள் அருந்
 தீதும், அது தூள் தாரணம்! அனாதையால்,
 சீக்கிரம் போய், பொன்னுச்சியை சமாதானம்
 செய்து, சாயத்தையும் நிவர்த்தி செய்து,

பொன்னுச்சூழைக் கூட்டி வந்தால் தான்,
 பன்னியை கொல்ல சூழும்! என்று மாயவர்
 சொல்லிவிட்டு, விடை பெற்று மால்க்குடல்
 சென்றார்.

சி.சாமி! சீமே, சாம்பகா! நாம் வரும் போது, நீ, பொன்
 னுச்சூழை, கூட்டி வில்லையா?

சாம்பகா! சாமி/தூங்கும், கொல்ல வில்ல; நானும்,
 மறந்து, வந்து விட்டேன்!

சி.சாமி. சீமே, சாம்பகா! பரதேசி கொல்லி விட்டுப் போகிறார்.
 பொன்னுச்சூழை கூட்டி வராமல் விட்டு விட்டு
 வந்ததால், பொன்னுச்சூழை, செல்லாததால் கோவில்
 போய் சாயம் கொடுத்து விட்டாளாம்; சித்தூர்,
 தூன், எனக்கு கிவ்வளவு கஷ்டம் வந்து விட்
 டது என்று சொல்கிறார்! பொன்னுச்சூழை வராமல்,
 கொம்பினக் கொல்ல சூழாமல், சூழாமல்,
 நீ, உடனே அரண்மனைக்குச் சென்று, பர்வ
 தியானம் கொல்லி, பொன்னுச்சூழை செல்
 லாததால் கோவிலுக்கு கூட்டிப் போய், சாயத்
 தை நிவர்த்தி செய்து, பொன்னுச்சூழை, சீக்கி
 ரம். கூட்டிக் கொண்டு, வா! என்று.

சாம்பகா! சாமி, நல்லது! நான் போய் விட்டு, சீக்கிரம்
 வந்து விடுகிறேன்! என்று, தூட்டித்
 தீயை விடுத்துக் கொண்டு அடியடித்தான்.

பாட்டு

"வீரமலை என்னுத்தூ விட்டு மல்லோ
யொன்னிவள என்சாமி நாடுவாரான்.
நாகமலை என்னுத்தூ தூண்டியல்லோ
மைமயமா சூம்முகள் வாரானே!"

சூம்முகன் யொன்னி வள நாடு வந்து, சீரண்
மிளக்கு யோடும் யோது, பர்வதியா மண்மண்
டய வரசலில் நின்று, சீண்ணரை காணவில்லை
யென்று எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.
சூம்முகன், பர்வதியானின் சீடுகில் சென்றும்,
பர்வதியானை, நமஸ்க்காரம் செய்தான்.

பர்வதி: சூம்முகா!

பாட்டு

"சீண்ணாடு விந்தயடா யெங்கயடா.

யாரசூள்ள சூம்முகனே சூம்முகனே.

சீண்ணாரக் கொன்று விட்டு கொன்று விட்டு

சேதி கொண்டு வந்தயடா வந்தயடா!"

சீவர்கள் சீவர்கள்! சீண்ணர்கள் விடுக?
சீவர்கள் சிறந்து, சேதி கொண்டு வந்தயடா?

சூம்முகா: சீத்தூ! நாஜா, சிறு வரும் வீரமலையில்
சிகமராக, சிறுக்கிகள்! நாங்கள், மன்னி
மேல் சண்டைக்குப் யோடும் யோது, நம்ம
யொன்னு சீதைய கூப்பிடாமல் மறுந்து
விட்டுப் யோய் விட்டோம்; சீதூல,

ரியான்னு ச்சு க்கு கோயம் வந்து, செல்லா தூது
 கோவிலில் போய், சாயம் கொடுத்து விட்ட
 தூயம், நாங்கள் திங்கிருந்து போனது சுகல்,
 சின்ன ராஜாவுக்கு கக்கு வெக்கக்கூட
 பல மல்லாமல், சூர்ச் சலும், குளிரும் வந்து
 படுக்குருக்கி தீர்; பிழகு, ஆடு பாடுகி
 வந்து திசுக்கு தெல்லாம், தாரணம்/ ரியான்
 னுச்சு கொடுத்து சாயம் தூயன் என்றும்,
 ரியான்னு ச்சு வராமல், பன்னியை யாராஷு
 ம் கொல்ல முடியாது என்றும், சென்னூர்-
 தூயிடு, சூர் தூய்/ ரியான்னுச்சு க்கூட
 ய்போகாமல், ஐந்து கோடியை கரியும்
 நான், பன்னிக்கு பலி கொடுத்து விட்டேன்!
 சீதைகயால், சின்ன ராஜா! என்ன திங்கு
 சினுப்பினூர்; தூய்களும் செல்லி, ரியான்
 னுச்சு க்கு சமாதானம் செய்து, கோயத்
 தை சூர்ச், சாயத்தை நிவர்த்தி செய்து,
 ரியான்னுச்சு க்கு க்கூடக் கொண்டு

265 வரசு சென்னூர்க்கள்) 264

பர்வது சீத, சண்டாளர்/ பன்னியை/ ஐந்து கோடி
 யை கரியும் கூட்டிய போய் கொண்டு,
 சீதைகயால் நாமத்து மாகுர்க்கு யும்.

முண்டை யாகக் விட்டாயே? என்று, சாம்புகளை சண்டை
பிடித்து விட்டு, மாதூர்களை கைப்பிட்டு, ரிபான்னுச்
சுயைப்பார்த்துகளா? என்று, கேட்டாள்.

~~மாதூர்~~ / மாதூர்! வித்தூர்/சாம்பாட்டுக்கே வரவில்லை, ரிபான்னு
ச்சி! நாங்கள், நாஜாவுடன் வீரமலைக்குப்
போய் விட்டது என்று, தவணிக்கவில்லை.
பார்வதி! சரி, நல்லது/வாடுங்கள், போய்ப்பார்த்துகளா!
மென்று, மாதூர்களை தகைப்பிக் கொண்டு,
ரிபான்னுச்சுயை கேட்கிக் கொண்டு, புறப்
பட்டாள்.

பாட்டு
//
விட்டாளே சூக்காடு சிண்ணக் கொடி
விடவடுகு வெற்றியாமல்.
போட்டாளே சூக்காடு பத்தூனியா
புறவடுகு வெற்றியாமல்.

பர்வதி வாயுவது சூக்காடிட்டு, ரிபான்னுச்
சுயை கேட்கிக் கொண்டு பிள்ளையார் கோவில்
போய் நின்று, 'சாடி, மாதூர்களை/ ரிபான்னுச்சு
வதத்தூரல் பிடிந்து வள்! கோயக்காரி! எங்கே
யோனூளோ, வெற்றிய வில்லை, கேடிப்பாடுங்
கள்' என்றுள்.

மாதூர்கள் விசன்று சாந்நிலம் கேடிப்

பார்த்து விட்டு, பர்வதியாளிடம் வந்து
 'ஆத்தூர்! / பொன்னுச்சியை, வயங்கும்
 காண வில்லை! / வயன்றுர்கள் அதைக்
 கெட்டும், பர்வதியா.

பாட்டு

" பொன்னுச்சியைக் காணவென்று
 அங்கு காணவென்று.

அங்கு ~~காண~~ அண்ணக் கொடி
 விளர் மாது தினி விளர் மாது.

என்ன நிலை துனியே விட்டு
 அங்கு துனியே விட்டு

அங்கு யோசி ஒளிநூலாயோ
 பொன்னுச்சி ஒளிநூலாயோ"

பர்வதியா அங்கு கொண்டு கேள்
 பார்த்தும் போது, பொன்னுச்சி குடி
 பந்தித்து, படுத்திருப்பதைக் கண்டு! அடி,
 பொன்னுச்சி! என், அண்ணன் மார்கள்
 அறிந்து யோசனை வென்று, சிவ்லாத்தூர்
 கோவிலில் யோசி, சாயத்துக் கொடுக்காயா?
 சண்டாள்! வென்று, பர்வதியா மண்டியிட
 கேள் உட்கார்த்து, பொன்னுச்சியை

எடுத்து மடியில் வைத்து, சீமமா, ரொண்ட
 னுக்கு ~~என்~~ என் அண்ணன் மார்கள் உன்னை
 கூப்பிட மறுத்து விட்டுப் போனாலும்,
 நீ, யோய் சூயகைக் கொடுக்கலாமா? அப்படி
 நீ, சூயம் கொடுத்துத் தூள், வீரமலையில், சின்ன
 அண்ணாடுக்கு குஞ்சு விடுக்க பலமில்லாமல்,
 காசு சல் வந்து, கண்டப்படுகிறீர்கள்; நீ, வீர
 மலக்கு யோகாத்தூள், சண்டாளப்பறையன்/
 ஜந்து, கோடி படைகளையும் பன்றிக்கு அறை
 யாக்கி விட்டான்.

எய்யாண்டி! சீமமாணி, என்னை, விட்டு விடு; நான், உங்களு
 க்கு சரிமனுசியா? என்னைத் தேடி விசுக்கு
 வந்தாய்? சீமமாணி, நீங்களும், வரத்தூள்
 பிழங்குவர்கள் தூள்! நானும் வரத்தூள் பிழங்
 தூவன் தூள்! அப்படியிடுக்க, உன் அண்ண
 மார்கள்! ஜந்து கோடி படையும், ஜயாபிரம
 நாய்களும், கூட்டிக் கொண்டு, என்னைக்
 கொஞ்சங்கூட மதியாமல் யோய் விட்டார்கள்!
 சிந்து, பறையன் கூட, என்னை கூப்பிடாமல்
 யோய் விட்டான்! அத்துடன், நான் கோடி
 வந்து, ரிசல்லாத்தூள் கோவிலில் யோய்
 சூயம் கொடுத்துத் தூள்; சூ, என்னை விட்டு
 விட்டுப் போ! உன் அண்ண மார்கள்,
 பன்றியை அடித்து, கூடி யோட்டுக்

கொண்டு வடுவார்கள், நீயோய், வடுத்து
 சாய்சிடுபோ! என்ருள், பொன்னுச்சி) 265
 பர்வதி! பொன்னுத்தூ! என்ன குற்றமிருந்தூவும்,
 நீ, மனம் பொறுத்துக் கொண்டு, உடனே
 செல்லாத்தூ, கோவிலுக்குப் போய், நீ கொடு
 தீது சாய்த்து நிவர்த்தி செய்து, வீரமலைக்கு
 போம்மா, பொன்னுச்சி! நீ, போகாமல், கிராமபிண
 யாராலும் கொல்ல செய்யாது என்று, யாரை
 பரகேசி சொன்னு^கம்! உடனே, மறுப்படு
 பொன்னுச்சி! என்று, பர்வதியா சி க்கும்
 போது, பொன்னுச்சிக்கு கோபம் தீர்ந்து,
 'புத்தூ, பத்தூ! உனக்காக நான் போகிறேன்!
 என்று செல்லாத்தூ கோவிலுக்கு, மறுப்படு
 டது.

பாட்டு:

"ஜடம் என்சாமி படுநடையா
 ஒரு விரைவாய் என்சாமி வடுகுதுயார்.
 செல்லா^{த்தூ} என்னம்மா கோவிலுக்கு
 சீக்கிரமாய் பொன்னுச்சி வடுகுதுயார்"

பொன்னுச்சி காடுக்கரை சென்று குள்து
 து விட்டுவந்து, செல்லாத்தூ கோவில்,
 திடயாகம், வலயாகம் சிற்றி வந்து
 கும்பிட்டு, 'புத்தூ! நான் கொடுத்த
 சாய்த்து, நீ, மனம் பொறுத்து சாய்த்து
 நிவர்த்தி செய்து, சின்ன, ராஜாவாக்கு!